

JƏNİBEK ƏLİMAN –

25 may 1990-ci ildə Karaqanda vilayətinin Şet rayonunun Nildi kəndində doğulub.

Akademik E.A.Böketov adına Karaqanda Dövlət Universitetində magistr təhsili alıb.

Karaqandada çıxan “Qazaxıstan elləri” qəzetinin baş müxbiridir. Bir neçə türkü yarışmasının qalibi olub. M.Jumabayevin anadan olmasının 120 illiyinə həsr olunmuş “Gənc şairlərin rayon Türkü Yarışması”nda (2013-cü il) birincilik qazanıb.

“Sərt” (2015-ci il) adlı türkü kitabının müəllifidir.

QURD ULAYAR

Günüm qaralıb dəyişdi, ey Arda,
Şeir oynar göz yaşıtek ilıq qanda.
Müqəddəs ruh Alaş yolun tutub gedər
Ay altındakı boz qurd ulayanda ...

Ay altında ulayanda boz qurdum,
Yavuz sarar Alaşa dipdiri ruhu.
Köçərinin yaylasından Tanrı çıxıb,
Əsr keçib, həyat gəlib önə doğru...

Türk xalqının gecədən intiqamı,
Tanrısına səcdə edib ömür yaşar.
Kədəri qurd olub onu gəmirər,
Ürəyinə şəfa olar – şeir qoşar...

...Zavallı xalqı türkün! Qurd Yavuzu,
Kim unuduar keçmişdə tökülən al qanları?
Gecə uşaq-böyüyü dürtərək oyandıran
O Altayın təpəsi, meşəsi, qoruqları...

Zülmət zaman zəhərini düzəltdi,
hardan tapım köhnə illəri? – yandı.
Qədim türkün ruhu üçün ağlayıb,
sanki Altaylarda bir qurd uladı...
...Qurd uladı...

MƏN TÜRK İDİM...

“...Köç edir gecədən oyanan pəri...”

Mağjan JUMABAY

İçimdə intiqam toxumu səpər,
Sinəmə qəhvəyi bir kədar əkər,
Qulağıma hər gecəyarı gələr
Boz qurdun Altayda ağlamaq səsi.

Ağlaması... bəlkə də ümidlə ulaması –
Göy Tanrıya çatdığında dərdi, kədəri,
Gecə qaranlığına sahib çıxanda səsi
Səbr tapa bilməyib gecə oğru gizlənir...

Bir səbəb tapacaq ki, Tanrıdan utanmasın,
ağlayanda ilmələrə hörəcək kədərini.

Türk xalqı gözləyəcək şəfəq ömrünü,
gecə uşaqtək məsum, qurdtək ürəkli...

Mən türk idim...
İlk işıqla aydınlanan şəfəqdə doğan! –
Diləkdə, zənginlikdə şərəfətə can atan.
Gözündən güləndə Günəş doğuran,
hirsələnəndə od tapdayıb, qan qusan..!

Zirvəsində durub gör neçə əsrin,
azadlığın sirrini açmışam tək Tanrıya.
Yer üzünü hay-harayla göyərdib keçən
ədiqə və Ədialətin davamıyam.

Tanrının sevimlisidir, kim tanımaz ər türkü,
varlığını cəsarətlə bürümüşəm büsbütün.
Əgər yatıb qalarsam solmazmı üz-gözü?
oyanınca çiçək açar Gültigin...

Tanrının göydən enən nuru kimi içimdə
türk kimliyi varlığımın üstünlüyüdür.
Atılanın dünyasında dolaşıram hələ də,
yadımdadır ruhu gülüb keçən gün...

Gözəlliyi yaqut nurlu,
gedər bataraq bir gün.
Mən də kədərə bürünüb
Türklük irsimə layiq
kədərli işarə kimi
donub qaldım.

Kədərimdə şübhə var,
taleyim mənasız, boş...
Sanki özümdən xəbərsiz
illər boynuma yaslanmış...

Ürəyi dərdə qorxub,
meylini türküyə salan bir mənəm.
Həyatı bəzən zəif, bəzən də güclü bilən
insanoğlu sevmədiyi bəndəyəm.

Minə bilsəm azadlığı at kimi,
çapsam onu soyuqqanlı xaqan tək.
Odun içinə sürsəm, yanmaq vardır, bilirəm,
amma “yanar Gün kimi çıxaram” deyir ürək...

Ağrılara dözdüyüm vaxt,
Yoxluğuma yetmədinsə kül olaram.
Əzilməyinə tablamam,
Səsimlə üsyan edərem...
Hər acıda, hər kədərdə
Titrəyib sənə gələrəm.
Uzaqlaşsın hamı məndən,
Ağzıma tıxmadan yetim ürəyimi
Yanımda qal, lal türkü.
Canım, türkü!

(Təranə TURAN (RƏHİMLİ) çevirib)